

uddannelse er en vigtig forudsætning for at kunne få et varigt ståsted på arbejdsmarkedet og i voksentilværelsen.

Det er da rigtigt, som fru Hanne Severinsen sagde, at det er et problem, hvis man gør uddannelse til altings kur. Det er jeg sådan set helt enig i, for det er ingen garanti, det er ingen livsforsikring at få en uddannelse, men det er til gengæld, sådan som vi har set udviklingen igennem de senere år, ret klart, at hvis man netop ikke har en uddannelsesmæssig forudsætning af en eller anden art og i et eller andet omfang har erhvervet sig en eller anden kompetence, så er det meget svært at få denne varige tilknytning til arbejdsmarkedet, og derfor ligger der for os alle sammen hele tiden en meget stor opgave i at kunne realisere det.

Fru Lene Espersen sagde meget stærkt i sin indledning, at Det Konservative Folkeparti bevidst ønsker at prioritere uddannelse. Det synes jeg var godt at få slået fast, for der var rigelig mange forbehold i talen.

Så hæftede jeg mig ved og undrede mig måske også over, at Det Konservative Folkeparti brugte hr. Kjeld Rahbæk Møller som et sandhedsvidne med henvisning til en artikel, han har skrevet, jeg tror, det var i Information. Det kan godt være, at hr. Kjeld Rahbæk Møller har ret, men når fru Lene Espersen lidt senere som en mulig løsning på kvalitetsproblemerne med henvisning til en anden artikel siger, at nu gælder det om efter bachelor at få skilt fårene fra bukkene – sådan var udtrykket – så ved jeg i hvert fald, at det harmonerer ualmindelig dårligt med det, der har været hr. Kjeld Rahbæk Møllers synspunkt i hele debatten om, hvordan vi sikrer et sammenhængende og fornuftigt videregående uddannelsessystem. Så er der altså lige et par ting, det er værd at tænke over én gang til.

Nu gør jeg det lidt kort, for jeg synes som sagt, at det er andre, der må tage ansvaret for forespørgslen. Hr. Aage Frandsen brugte udtrykket, at SF er principielt tilhængere af fri adgang. Spørgsmålet er, hvad hr. Aage Frandsen lægger i ordet principielt, men da jeg efterfølgende hørte det blive uddybet, så tror jeg stort set ikke, at der er nogen uenighed mellem regeringen og Socialistisk Folkeparti i den sag. Vi vil også gerne skabe de bedst mulige betingelser i de videregående uddannelser med de begrænsninger, der nødvendigvis må være – dem behøver jeg ikke at gentage – og som jeg synes, Enhedslisten kommer for let hen over.

Hr. Aage Frandsen nævnte også en ting, som flere ordførere også har interesseret sig for igennem de senere måneder. Han sagde nemlig, at det ikke er et samfundsproblem, hvis en ung ikke tager imod et uddannelses tilbud, der ligger et andet sted, hvis det er det, den unge helst vil. Det tror jeg vi bliver nødt til også at interessere os lidt for, for vi skal modvirke tendensen til centralisering på feltet. Hvis vi skal skabe plads til alle unge i nogle få store byer, så strider det nemlig grundlæggende mod noget, vi i hvert fald ellers har været enige om er en god dansk tradition – hvilket flere ordførere også var inde på – nemlig at fastholde en geografisk spredning, så der er både uddannelses tilbud og færdiguddannede til rådighed rundt omkring i de regionale og lokale samfund.

Fru Elsebeth Gerner Nielsen sagde med det lille forbehold, at det var sagt så mange gange før, men at det ikke gør det mindre rigtigt, at det er den menneskelige arbejdskraft, der er vores væsentligste ressource. Hvis det er rigtigt – og jeg deler opfattelsen – så er det selvfølgelig vores opgave at give den enkelte de bedste betingelser og også skabe et uddannelsessystem, som kan imødekomme samfundets behov overalt, hvor det findes.

Hr. Peter Duetoft havde et enkelt eksempel på en mindre heldig erfaring fra jordemoderuddannelsen. Det vil jeg ikke bestride, sådan nogle tilfælde kan vi vel aldrig helt undgå, men det var ikke et eksempel, der imponerede mig i den forstand, at der var noget at forsvare. Der er formentlig et eller andet i vejledningen, der har svigtet.

Så sagde hr. Peter Duetoft, at skolernes vejledning ikke var god nok, i den forstand at vejlederne ikke havde den uddannelsesmæssige forudsætning. Dertil må jeg sige: Ja, sådan var det tidligere, men vi har faktisk i denne regerings tid stillet det krav, at alle vejledere i folkeskolen skal have uddannelsesmæssige forudsætninger og derfor også gennemføre kurser for at kunne vejlede og i øvrigt vejlede på en måde, som jeg er enig med hr. Peter Duetoft i, og som andre her også har omtalt; det gælder også fru Hanne Severinsen.

Så sagde hr. Duetoft til sidst, at jeg i min indledende tale ofte tog ordet kvalitet i min mund. Det er jeg glad for hr. Duetoft har lagt mærke til, og vi er enige, men jeg har ikke bare taget det i min mund, jeg prøver faktisk i det daglige på alle felter også at gennemføre det i praksis, og dér ligger en ganske stor opgave, som vi, og det